

Τῆς 19ῆς Δεκεμβρίου
Μνήμη τοῦ Ἁγίου Βονιφατίου
Εἰς τὸν Ὅρθρον

Ἦχος Ἁ Δι

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν
ευ λο γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο
νο μα τι Κυ ρι ι ου

Στίχος: Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (τὸ ὡς ἄνω)

Στίχος: Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν
ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα
τι Κυ ρι ι ου

Στίχος: Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστή ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (τὸ ὡς ἄνω)

Ἀπολυτίκιον Ἁγίου Ἰγνατίου

^Δ**Κ**αι τροπων με τοχος και θρονων διαδο
 χος των αποστολων γενομενος την πρα
 ζιν ευρες θεοοπνευστε εις θεω
 ριας επιβασιν δια του τον λογον
 της αληθειας ορθοτομων και τη πι
 στει ενηθλησας μεχρις αι αιματος Ι
 ερομαρτυς Ιγνατιε πρεσβευε Χρι
 στωτω θεωσω θηναιτας ψυχας ημων

Δόξα... Καὶ νῦν, Θεοτοκίον

Το απαίωνος αποκρυφον και Αγ γελοις
 αγνωστον μυστηριον δια σου θεοτο
 κετοις επιγησπεφανερωται θεος εν

α συγ χυ τω ε νω σει σα ρκου με νος και Σταυ
 ρον ε κου σι ως υ περ η μων κα τα δε ζα με
 νος δι ου α να στη σας τον πρω το πλα στον
 ε σω σεν εκ θνα του τας ψυ χας η μω ω
 ων

Μικρά Συναπτή

Μετά την α' στιχολογίαν
 Καθίσματα μαρτυρικά

Ἦχος Δι

π.Κ.Παπαγιάννη

φαι δρυ υ νας τους α γι ους σου υ περ
 χρυ στον και δο ζα σας τους ο σι ους σου ως α
 γα θος υπ αυ των δυ σω που με νος Χρι στε
 ο Θε ος την ζω ην η μων κυ βερ νη σον
 ως φι λαν θρω πος και την ευ χην κα τευ θυ

 νον ως θυ μι α μα ο μο νος εν α γι

 ο ις α να παυ ο ο ο με νος

Στίχος Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Α θλο φο ροι Κυ ρι ι ου μα κα ρι

 α η γη η πι αν θει σα τοις αι μα

 σιν υ μων και α γι αι αι σκη ναι αι

 δε ζα με ναι τα σω μα τα υ μων εν στα δι

 ω γαρ τον ε χθρον ε θρι αμ βευ σα τε και Χρι

 στον με τα παρ ρη σι ας ε κη ρυ ζα τε αυ

 τον ως α γα θον ι κε τε ευ σα τε

 σω θη ναι δε ο με θα τας ψυ χα α ας η

 μων

Στίχος Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Α πο ο στο λοι μαρ τυ ρες και προ φη
 ται Ι ε ραρ χαι ο σι οι και δι και οι
 οι κα λως τον α γω να τε λε σαν τες και
 την πι στιν τη ρη σαν τες παρ ρη σι αν ε
 χον τες προς τον Σω τη η ρα υ περ η μων
 αυ τον ως α γα θον ι κε τε ευ σα τε
 σω θη ναι δε ο με θα τας ψυ χα α ας η
 μων

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Π αν τα υ περ εν νοι αν παν τα υ περ εν
 δο ζα τα σα Θε ο το κε μυ στη ρι α τη
 α γνει α ε σφρα γι σμε ε νη και παρ θε

νι α φυ λατ το με ε νη Μη τηρ ε γνω
 σθης α ψευ δης Θε ον τε κου σα α λη θι
 νον αυ τον ι κε τευ ε σω θη ναι τας ψυ χα
 α ας η μων

Μετὰ τὴν β' στιχολογίαν, Μαρτυρικὸν

ε τον πε ρι βα αλ λον τα τον ου ρα
 νον εν νε φε λαις ε χον τες οι α γι οι πε
 ρι βο λην εν τω κο ο ο ο σμω τας βα
 σα νους των α νο μων υ πε ε μει ναν και
 την πλα νην των ει δω λων κα τη ηρ γη σαν αυ
 των ταις ι κε σι ι αις ε λευ θε ρω σον του
 α ο ρα του εχ θρου Σω τηρ και σω ω ω σον

η μας

Δ

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Μ η τηρ α γι ι α η του α φρα
 στου φω τος αγ γε λι κοις σε υ μνοις τι μων
 τες ευ σε βως με γα λυ υ υ νο μεν

‘Ο Ν΄ Ψαλμός (χῦμα)

ΚΑΝΟΝΕΣ

Ἐκ τῆς Παρακλητικῆς (ψάλλονται ἢ ἀναγιγνώσκονται)

Κανὼν εἰς πάντας τοὺς Ἁγίους

Ἦχος β΄

ᾠδὴ α΄ - Ὁ Εἰρμὸς

Τὴν Μωσέως ᾠδὴν, ἀναλαβοῦσα βόησον ψυχῇ. Βοηθὸς καὶ σκεπαστής, ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν, οὗτός μου Θεός, καὶ δοξάσω αὐτόν.

Τροπάρια

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Διωγμοὺς χαλεποὺς, καὶ αἰκισμοὺς σφοδροὺς καρτερικῶς, ἐνεγκόντες Ἀθληταί, πᾶσαν τὴν πλάνην ἐκ τῶν περάτων, σθένει θεϊκῶ ἐδιώξατε.

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οἱ Θεοῦ λειτουργοί, καὶ Ἱεράρχαι φέγγει νοητῶ,

ἀπαστράπτοντες σαφῶς, πρὸς φῶς ὠδήγησαν εὐσεβείας, πάντων εὐσεβῶν τὰ πληρώματα.

Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἵπερήφανον νοῦν, ταπεινωθέντες Ὅσοι καλῶς, κατεκλίνατε εἰς γῆν, καὶ ὑψωθέντες ἐνθέοις τρόποις, πᾶσι ταπεινοῖς βοηθεῖτε ἀεὶ.

Θεοτοκίον

Ἵπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Αἰ ἀσκήσει στερρῶς, ἡγωνισμέναι καὶ ἀθλητικῶς, καθελοῦσαι τὸν ἐχθρόν, σεμναὶ Γυναῖκες Θεοκυῆτορ, σὲ περιεστῶσαι, εὐφραίνονται.

Κανὼν Ἁγίου Ἰγνατίου

ᾠδὴ α' ἦχος α'

ᾠδὴν ἐπινίκιον

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Φαιδρῶς ἐορτάζοντες, εὐωχηθῶμεν, ὁ Μάρτυς Ἰγνάτιος, ἱερῶς προτρέπεται, τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ, ἐπὶ τὴν ἀθλησιν αὐτοῦ, τὴν πολυῦμνητον.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὴν ἔνδοξον μνήμην σου, πάντες τιμῶμεν, παμμάκαρ Ἰγνάτιε, καὶ ψαλμοῖς γεραίρομεν, τὸν στεφανώσαντα, τὴν πάνσεπτόν σου κορυφήν, θεομακάριστε.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Φωστήρ διαυγέστατος, τῆς Ἐκκλησίας, ὑπάρχων Ἰγνάτιε, καταλάμπεις ἅπαντα, τῆς γῆς τὰ πέρατα, καὶ τὴν Ἔσπεραν δαδουχεῖς, ἐκ τῆς Ἐώας ἐλθών.

Θεοτοκίον

Ἵπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐδὲμ εὐτρεπίσθητι· ἢ Ἐφραθᾶ γάρ, τῷ Κτίστη

ήτοίμασται, γεννηθῆναι μέλλοντι, ἐκ τῆς Παρθένου Μητρος, ἐν τῷ Σπηλαίῳ Βηθλεέμ, δι' εὐσπλαγχνίαν πολλήν.

Κανὼν Ἁγίου Βονιφατίου

ᾠδὴ α' ἦχος δ'

Τριστάτας κραταιούς

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Προθύμῳ λογισμῷ, τοὺς ἀγῶνας ζηλώσας, τῶν γενναίων Ἀθλητῶν, ἐνήθλησας στερρῶς, καὶ τὸν ὄφιν ἐνέκρωσας, ἄθλοις σου τοῖς ζωηφόροις, Ἱερὲ Βονιφάτιε, τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων συνόμιλε.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰδὼν ἐπὶ τῆς γῆς, τοῦ ἐχθροῦ τὴν ἀπάτην, κεχυμένην ἀληθῶς, γενναίε Ἀθλητά, τὴν ψυχὴν πυρπολούμενος, ἔρωτι τῷ θειοτάτῳ, ὑπεισηλθες τὸ στάδιον, ἀπτοήτῳ τρισμάκαρ φρονήματι.

Δόξα Πατρὶ...

Σοφία θεϊκῆ, λαμπρυνόμενος Μάκαρ, τοὺς ἀσόφους δυσμενεῖς, ἐμώρανας, Χριστὸν καταγγέλλων παχύτητι, σώματος ὁμοιωθέντα, ὀφθῆναι ἠθέλησε, Βονιφάτιε οἷς Μάρτυς πολυάθλε.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Τὸ ὄρος τοῦ Θεοῦ, Δανιήλ ὁ προεῖδε, τὴν Σκηνὴν τὴν νοητὴν, τὴν Πλάκα τὴν σεπτὴν, τὸ τῆς δόξης ἀγίασμα, Τράπεζαν τὸν θεῖον Ἄρτον, τὴν χωρήσασαν ἄσμασι, τὴν Ἁγίαν Παρθένον ὑμνήσωμεν.

Κανὼν εἰς πάντας τοὺς Ἁγίους

ᾠχος β'

ᾠδὴ γ' - Ὁ Εἰρμὸς

Στειρωθέντα μου τὸν νοῦν, καρποφόρον ὁ Θεὸς ἀνάδειξόν με, γεωργὲ τῶν καλῶν, φυτουργὲ τῶν ἀγαθῶν, τῇ

εύσπλαγχνία σου.

Τροπάρια

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πυρωθέντες τῷ πυρί, τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ οἱ ἄθλοφόροι, τῶν βασανῶν τὴν πυράν, δροσισμῶ τοῦ παντουργοῦ, ἔσβεσαν Πνεύματος.

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀγιώτατοι Χριστοῦ, Ἱεράρχαι καὶ σεπτοί, Ὁσίων δῆμοι, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν, τὸν φιλόανθρωπον Θεόν, ἐκδυσωπήσατε.

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἱερώτατος χορός, τῶν ἐνθέων Προφητῶν ἐμεγαλύνθη, καὶ Γυναίων πληθὺς, ἐναθλήσασα στερρῶς, δόξης ἐπέτυχον.

Θεοτοκίον

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Μετὰ πάντων Προφητῶν, καὶ Γυναίων ἱερῶν, Θεὸν Παρθένε, τὸν τεχθέντα ἐκ σοῦ, δυσώπει ἐκτενῶς, τοῦ οἰκτειρήσαι ἡμᾶς.

Κανὼν Ἁγ. Ἰγνατίου

ᾠδὴ γ' ἦχος α'

Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τύπος Ἱερᾶς ἀθλήσεως, ἀνεδείχθης Μάκαρ, στήλη καρτερίας, καὶ κανὼν ἀνδρείας, καὶ στῦλος Ἐκκλησίας, καὶ Πίστεως ἔρεισμα, καὶ ἀρετῆς ὑπογραμμός, ἄθλοις σεπτοῖς, στεφανωθεῖς ἐν Χριστῷ.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὅντως φερωνύμως κέκλησαι, Θεοφόρος Πάτερ· νήπιος γὰρ ἔτι, κομιδῇ ὑπάρχων, εἰς χεῖρας τοῦ Κυρίου, φερόμενος

Ίστασο, ἀναφωνοῦντος πρὸς ἡμᾶς· Γίνεσθέ μοι ὡς τὸ παιδίον τοῦτο.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ποῖος τόπος οὐχ ἡγίασται, τοῖς παθήμασί σου; ποία παροικία, οὐκ ἐγνώσθης Μάρτυς; ἢ ποία φυλακὴ σε, σχεδὸν οὐκ ἐδέξατο, δέσμιον Μάρτυρα Χριστοῦ; ζῆλος γάρ σε θεῖος ἠρέθιζε.

Θεοτοκίον

Ἵπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Δεῦρο Ἡσαΐα βόησον· Ἴδου ἡ Παρθένος, ἔχει ἐν κοιλίᾳ, τὸν Λυτρωτὴν τοῦ Κόσμου, καὶ τίκτει ἐν Σπηλαίῳ, καὶ ἔσται τὸ ὄνομα, τοῦ τικτομένου Ἰησοῦ, Θεὸς μεθ ἡμῶν, Ἐμμανουὴλ Σαβαώθ.

Κανὼν Ἁγ. Βονιφατίου

Ἦδὴ γ' ἦχος δ'

Ὅτι στεῖρα ἔτεκεν

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡς ποθήσας Ἐνδοξε, ἐλευθερίαν τὴν ἄνω, ἀπὸ ζυγοῦ δουλείας, λυτροῦσαι πάθη τὰ σεπτά, ἐζηλωκῶς αἰοίδιμε τοῦ δι' οἶκτον, δούλου χρηματίσαντος.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σαρκικῶν ἀνώτερος, ἀποδειχθεὶς φρονημάτων, ἐν ἀλλοιώσει θεία, ἀθρόον πᾶσαν προσβολήν, τῶν δυσχερῶν ὑπήνεγκας γηθόμενος, Μάρτυς Βονιφάτιε.

Δόξα Πατρὶ...

Σεαυτὸν ἀπηρνήσω, καὶ πρὸς ἀγῶνας καὶ πάλας, τοῦ δυσμενοῦς ἐζήλθες, Σταυροῦ τῷ ὄπλῳ κρατυνθείς, καὶ νικητὴς γενόμενος, δεδόξασαι Μάρτυς Βονιφάτιε.

Σπηλαίῳ, τῷ εὐδοκήσαντι Χριστῷ προσκυνῆσαι ὡς Βασιλεῖ ἀπάσης τῆς κτίσεως, καὶ τούτῳ δῶρα προσαγαγεῖν, ὡς λίβανον καὶ σμύρναν καὶ χρυσόν, Πίστιν Ἀγάπην καὶ Ἐλπίδα. Ὅθεν σαυτὸν ὀλόκληρον προσήγαγες αὐτῷ ἄμωμον δῶρον, τῷ Τυράννῳ δικαστῆϊ, ἐν παρρησίᾳ κράζων καὶ βοῶν· Χριστοῦ μου δούλος ὑπάρχω, στεφανηφόρε σοφὲ Βονιφάτιε.

Μεσώδιον Κάθισμα Ἁγίου Ἰγνατίου

Ἦχος πλ. δ'

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Ἐξ ἑώας ἐκλάμψας ὡσπερ ἀστήρ, καὶ ἀκτίσι τῶν λόγων λαμπαδουχῶν, τὸν κόσμον ἐφώτισας, καὶ τὸ σκότος ἐμείωσας, καὶ ὡς ὁ Παῦλος τὸν δρόμον, γενναίως διήνυσας, ὑπομείνας κινδύνους, ἐν Ἔθνεσίν τε καὶ πόλεσιν· ὅθεν καὶ ὡς σίτος, τῶν θηρῶν τοῖς ὁδοῦσιν, ἠλέσθης γενόμενος, προσφορὰ τῷ Κυρίῳ σου, Θεοφόρε Ἰγνάτιε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα Πατρὶ...

Μεσώδιον Κάθισμα Ἁγίου Βονιφατίου

Ἦχος α'

Τὸν τάφον σου Σωτῆρ

Τιμήσας τὸν Θεόν, παρ' αὐτοῦ ἐτιμήθης, Μαρτύρων καλλονή, Βονιφάτιε μάκαρ· διὸ καὶ στεφάνῳ σε, θείας δόξης ἐκόσμησεν· ὅθεν σήμερον, τὴν παναγίαν σου μνήμην, ἐορτάζοντες, ὑπὲρ ἡμῶν σὲ αἰτοῦμεν, πρεσβεύειν πρὸς Κύριον.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Τὸν πάντων Ποιητῆν, καὶ Θεόν σου καὶ Κτίστην, πανάμωμε ἀγνή, διὰ Πνεύματος θείου, ἐν μήτρᾳ σου ἐχώρησας, καὶ φθορᾶς δίχα τέτοκας, ὃν δοξάζοντες, σὲ

άνυμνουῖμεν Παρθένε, ὡς Παλάτιον, τοῦ Βασιλέως τῆς δόξης, καὶ κόσμου ἀντίλυτρον.

ὁ Εἶρμός τῆς Ϛ' ᾠδῆς

Ἦχος Ϛ' Βου

The musical notation consists of five lines of neumes on a four-line staff. The first line begins with a large red 'Ε' (E) sign. The text is written below the neumes.

βο η η σε προ τυ πων την τα φην την
 τρι η με ρον ο Προ φη της Ι ω νας
 εν τω κη η τει δε ο με νος εκ φθο ρας με
 ρυ υ σαι Ι η σου Βα σι λευ των δυ να
 με ω ω ω ω ω ν

β
χ

Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου Ἰγνατίου

Ἦχος γ' Ἡ Παρθένος σήμερον

Τῶν λαμπρῶν ἀγώνων σου, ἡ φωτοφόρος ἡμέρα, προκηρύττει ἅπασι, τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα· τούτου γὰρ διψῶν ἐκ πόθου κατατρυφήσαι, ἔσπευσας ὑπὸ θηρίων ἀναλωθῆναι· διὰ τοῦτο Θεοφόρος, προσηγορεύθης Ἰγνάτιε ἔνδοξε.

Ὁ Οἶκος

Ἄβραάμ μὲν ποτε τὸν υἱὸν ἐθυσίαζε, τὴν σφαγὴν προτυπῶν τοῦ τὰ πάντα κατέχοντος, καὶ νῦν ἐν Σπηλαίῳ σπεύδοντας τεχθῆναι, σὺ δὲ θεόφρον, ὅλον προσήγαγες σαυτὸν ὡσπερ σφάγιον, καὶ τῶν θηρίων βρῶμα γενόμενος, σίτος καθαρὸς ὠφθης τῷ Κτίστῃ σου,

— — — — —
 μεν τον Κυ ρι ον

β
 λ

Α — — — — — | — — — — — | — — — — — + — — — — —
 υ τρω τα του παν τος παν το δυ να με

— — — — — | — — — — — | — — — — — + — — — — — | — — — — —
 ε τους εν με σω φλο γος ευ σε βη σαν τας

β
 λ

— — — — — | — — — — — | — — — — — | — — — — —
 συγ κα τα βασ ε δρο σι σας και ε δι ι δα

— — — — — | — — — — — | — — — — — | — — — — —
 ζας με ελ πειν παν τα τα ερ γα ευ λο γει

— — — — — | — — — — — | — — — — — | — — — — —
 τε υ μνει ει τε τον Κυ ρι ο ο ο ο ο ον

β
 λ

ΤΙΜΙΩΤΕΡΑ

— — — — — | — — — — — | — — — — — | — — — — — | — — — — —
Με γα λυ νει η ψυ χη μου τον Κυ ρι

— — — — — | — — — — — | — — — — — | — — — — — | — — — — —
 ον και η γαλ λι α σε το πνευ μα μου ε

— — — — — | — — — — — | — — — — — | — — — — —
 πι τω Θε ω ω τω Σω τη ρι μου

β
 λ

Τ — — — — — | — — — — — | — — — — — | — — — — —
 ην τι μι ω τε ε ραν των Χε ρου βειμ και

— — — — — | — — — — — | — — — — — | — — — — —
 εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ

β
 λ

την α δι α φθο ο ρως Θε ο ον Λο ο γον

τε κου σαν ^β την ον τως Θε ο το ο κον σε με γα _λ

λυ νο μεν ^β _λ

^χ **Ο** τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει

νω σιν της δου λης αυ του ^β ι δου γαρ α _λ

πο του νυν μα κα ρι ^χ ου σι με πα σαι αι γε

νε αι ^β _λ

Τ ην τι μι ω τε ε ραν των Χε ρου βειμ ^β και _λ

εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ ^β _λ

την α δι α φθο ο ρως Θε ο ον Λο ο γον

τε κου σαν ^β την ον τως Θε ο το ο κον σε με γα _λ

λυ νο μεν ^β _λ

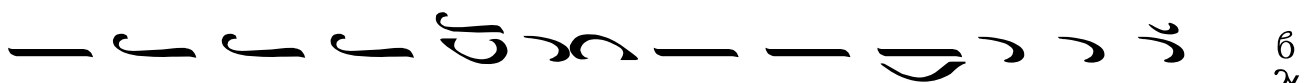
Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο

 δυ να τος και Α γι ον το ο νο μα αυ

 του και το ε λε ος αυ του εις γε νε

 αν και γε νε αν τοις φο βου με νοις αυ τον

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν

 δο ζο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την

 α δι α φθο ρως Θε ο ον Λο ο γον τε κου

 ου σαν την ον τως Θε ο το ο κον σε με γα λυ

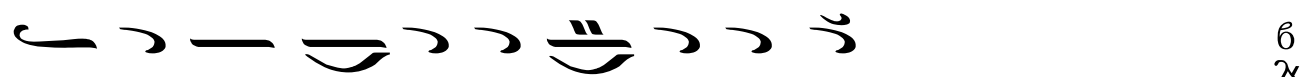
 νο μεν

Ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι

 αυ του δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη φα

 νους δι α νοι α καρ δι ας αυ των

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ ^β_λ και εν

δο ζο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ ^β_λ την

α δι α φθο ρως Θε ο ον Λο ο γον τε κου

ου σαν ^β_λ την ον τως Θε ο το ο κον σε με γα λυ

νο μεν ^β_λ

χ Κα θει λε δυ να στας α πο θρο νων ^β_λ και

υ ψω σε τα πει νους ^β_λ πει νων τας ε νε πλη σεν

α γα θων ^χ_Δ και πλου τουν τας ε ζα πε στει λε κε

ους νου ους Την τι μι ω ^β_λ*

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ ^Δ_Δ και

εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ ^ζ_λ

την α δι α φθο ο ρως Θε ο ον Λο ο γον τε

κου ου σαν ^βτην ^λον τως Θε ο το κον σε ε

με γα λυ νο μεν ^β
^λ

^χ Αν τε λα βε το Ι σρα ηλ παι δος αυ

του μνη σθη ναι ε λε ους ^βκα θως ^λε λα

λη σε προς τους Πα τε ρας η μων ^βτω Α

βρα ^χαμ ^δ και τω σπερ μα τι αυ του ε ως αι

ω νος ^β
^λ

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ ^δ και εν

δο ζο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ ^{ζ'}την ^λ

α δι α φθο ο ρως Θε ο ον Λο ο γον τε κου

ου σαν ^βτην ^λον τως Θε ο το κον σε ε με

γα λυ νο μεν ^β
^λ

ὁ Εἰρμὸς τῆς θ' ᾠδῆς

Ἦχος Βου

Ε υ α μεν τω της πα ρα κο ης νο ση η μα
 α τι την κα τα ραν ει σω κι σα το συ δε
 Παρ θε νε Θε ο το κε τω της κυ ο
 φο ρι ι ας βλα στη μα τι τω κο σμω την
 ευ λο γι ι αν εξ ην θη σας ο ο θεν σε
 παν τες με γα λυ νο μεν

Α ζι ον ε στιν ως α λη θως μα κα ρι
 ζο μεν την Θε ο το κον την α ει μα κα
 ρι στον και πα να μω μη τον και μη τε ρα
 του Θε ου η μων **Τ**η τι μι ω τε ταν των Χε
 ρου βιμ και εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως των

Σε ρα φιμ^β την α δι α φθο ρως Θε ο ον Λο ο
 γον τε κου σαν^β την ον τως Θε ο το κον σε ε με
 γα λυ νο με ε ε ε εν^β

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

τὸ τοῦ Σαββάτου

Αὐτόμελον ἦχος γ΄

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις, κατακοσμήσας ὡς Θεός καὶ διὰ τῶν σῶν ἁγίων, πᾶσαν τὴν γῆν φωταγωγῶν, δημιουργεῖ τῶν ἀπάντων, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε σῶζε.

Τοῦ Ἁγίου Ἰγνατίου

ἦχος β΄

Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν

Σίτος ὑπάρχω ἔλεγες, τοῦ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος, καὶ δεῖ με νῦν ἀλήθεσθαι, δι' ὀδόντων θηρίων, Ἰγνάτιε Θεοφόρε, ὅπως ἄρτος ἡδύς τε, καὶ καθαρὸς ὀφθήσομαι, τῇ Ἁγίᾳ Τριάδι· ἢ παρεστῶς, μνημονεύοις πάνσοφε τῶν τελούντων, τὴν φωτοφόρον μνήμην σου, Ἱεράρχα καὶ Μάρτυς.

Ἔτερον, ὅμοιον

Ὡς τετρωμένος ἔρωτι, ἀγάπης τοῦ Κυρίου σου. Ὁ ἐμὸς ἔρωσ ἐβόας, Χριστὸς ἐσταύρωται θέλων· διὸ διψῶ τοῦ διψᾶσθαι, καὶ ζῶν ἐρῶ τοῦ ἐράσθαι· οὐ κοινωνὸς γενηθῆναι, ἐπιποθῶ καὶ τοῦ πάθους, καὶ τῆς αὐτοῦ βασιλείας.

Θεοτοκίον, ὅμοιον

Σοφίαν ἐνυπόστατον, καὶ Λόγον ὑπερούσιον, καὶ ἰατρὸν

τῶν ἀπάντων, Χριστὸν τεκοῦσα Παρθένε, τὰ ἔλκη καὶ τὰ τραύματα, τῆς ψυχῆς μου θεράπευσον, τὰ χαλεπὰ καὶ χρόνια, καὶ τῆς καρδίας μου παῦσον, τὰς ἀπρεπεῖς ἐνθυμήσεις.

Ἀναγιγνώσκονται οἱ Αἴνοι
Ψαλμὸς ρμη' (148)

- Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.
- Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.
- Αἰνεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη· αἰνεῖτε αὐτόν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.
- Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.
- Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.
- Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.
- Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.
- Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.
- Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα καὶ πᾶσαι κέδροι.
- Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἔρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.

- Βασιλείς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ τῆς γῆς.
- Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.
- Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ καὶ ὑψώσει κέρασ λαοῦ αὐτοῦ.
- Ὑμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ, λαῶ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

Ψαλμὸς ρμθ' (149)

- Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾠσμα καινόν ἢ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων.
- Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν καὶ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.
- Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.
- Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.
- Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.
- Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.
- Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμούς ἐν τοῖς λαοῖς.
- Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

- Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον· δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὄσίοις αὐτοῦ.

Ψαλμὸς ρν' (150)

- Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.
- Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.
- Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.
- Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ .
- Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλλαλαγμοῦ, Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.
- Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῶ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
- Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δοξολογία μικρὴ (χῦμα)

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῶ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

- Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.
- Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

- Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.
- Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.
- Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.
- Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.
- Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
- Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.
- Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαζόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.
- Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.
- Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.
- Καταζίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.
- Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.
- Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.
- Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαζόν με τὰ δικαιώματά σου.

- Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.
- Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.
- Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.
- Σοὶ πρέπει αἶνος, Σοὶ πρέπει ὕμνος, Σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πληρωτικά

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινήν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.
 Κύριε ἐλέησον.
 Ἀντιλαβοῦ, σῶσον... Κύριε ἐλέησον.
 Τὴν ἡμέραν πᾶσαν...
 Παράσχου Κύριε. (μετά ἀπὸ κάθε δέηση)....
 Σὸν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν... Ἀμήν.

ΕΙΣ ΤΑ ΑΠΟΣΤΙΧΑ ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ

Στιχηρὰ Μαρτυρικά

Ἦχος Πά

π.Κ.Παπαγιάννη

Τον Σταυρον του Χριστου λαβοντες οι
 αγι οι μαρτυρες ο πλονα καταγω νι
 στον πασαν του δι α βο ο λου την ι σχυν

κα τηρ γη σαν και λα βον τες στε ε φος ου ρα
 νι ον τει χος η μιν γε γο να σιν υ περ
 η μων α ει πρε ε σβευ ον τες

στιχ. Θαυμαστός ό Θεός έν τοίς άγίοις αύτου.

Των α γι ων σου τα πλη θη δυ σω που σι
 σε Χρι στε ε λε η σον η μα ας ως φι λαν
 θρω πος

στιχ. Τοίς άγίοις τοίς έν τή γή αύτου έθαυμάστωσεν ό Κύριος.

Πα σα πο λισ και χω ρα τι μα υ μων τα
 λει ψα να ω α θλο φο ροι μαρ τυ ρες υ
 μεις γαρ νο μι μως α θλη σαν τες στε φα νον ου
 ρα νι ο ον ε λα βε τε και δι α του το ι

 ε ρε ων ε στε το καυ χη μα βα σι λε

 ων το νι κος εκ κλη σι ω ων η ε ευ πρε πει

 α

ΔΟΞΑΣΤΙΚΟΝ ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ

Ἁγίου Ἰγνατίου
 π. Κων/νου Παπαγιάννη

Ἦχος $\frac{4}{9}$ Πα

 Δο ξα Πα τρι και Υι ω ω και Α γι ω +

 Πνε ε ε ευ μα α α α τι

 τη λη εμ ψυ υ χος και ε ε εμ πνους ει ει κων

 η ε τη σι ος σου ε πε στη η ε ο ορ

 τη θε ο φο ρε Ι γνα τι ι ε ε τας

 μυ στα γω γι ι α ας σου και τας α ρι στει

 ας σου ου κη ρυ υ υτ του ου ου ου σα την

υ περ της πιστε εως μεχρις αι αι μα α τος

αν τι κα τα α στα α σι ιν την μα κα

ρι αν ε κει νην και α οι δι ι μον φω ω

νη ην την ο τι σι τος ει μι Θε ου ου

λε γου ου σαν και δι ο δον των θη ρι ω ων α

λη η η θο ο ο ο μαι και δι ο μι μη

της του πα θους του Χρι στου σου γε γο ο νως πρε

σβευ ε σω θη η ναι τας ψυ χα α α ας

η η η η μων

Και νυν... Θεοτοκίον

μαρ τω λων τας δε η σεις προσ δε χο

με ε νη και θλι βο με νων στε ναγ μον μη

πα ρο ρω σα πρε σβευ ε τω εζ α γνων λα γο

 νων σου σω θη ναι η μας Πα να γι ι α Παρ

 θε ε νε ε ε π
9

Ἄγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί Σου, Ὑψιστε· τοῦ ἀναγγέλειν τὸ πρῶτὶ τὸ ἔλεός Σου καὶ τὴν ἀλήθειάν Σου κατὰ νύκτα.

Τρισάγιον

Ἀπολυτίκιον Ἁγ. Ἰγνατίου

Ἦχος Δ' Δι

Και τρο πων με το χος και θρο νων δι α δο
 χος των α πο στο λων γε νο με νος την πρα
 ζιν ευ ρες θε ο ο πνευ στε εις θε ω
 ρι ας ε πι βα σιν δι α του το τον λο γον
 της α λη θει ας ορ θο το μων και τη πι
 στει ε νη θλη σας με χρις αι αι μα τος Ι

ε ρο μαρ τυς Ι γνα τι ε πρε σβευ ε Χρι
 στω τω Θε ω σω θη ναι τας ψυ χας η μων

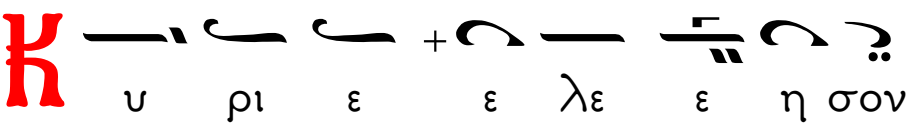

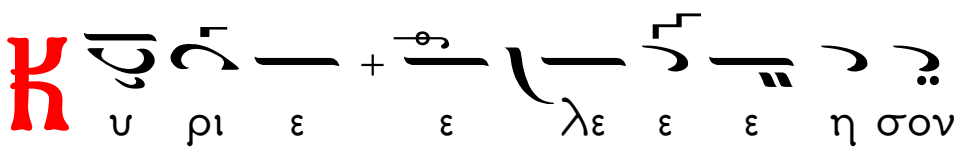
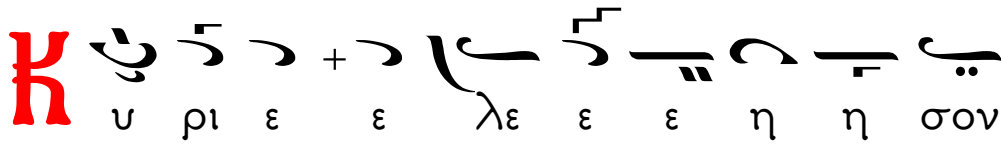

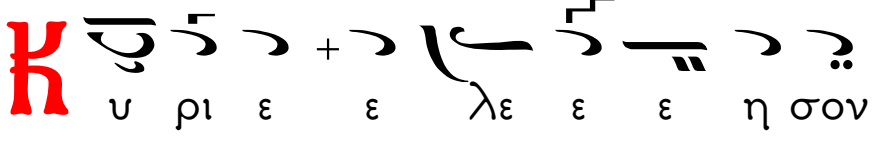
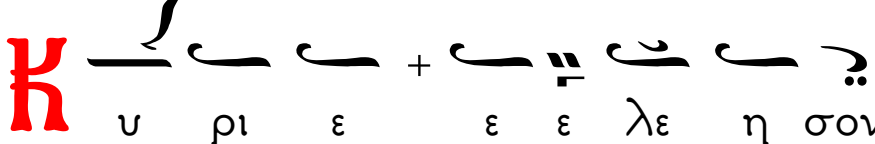
Δόξα Πατρι... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

ε με γα λυ νο μεν Θε ο το κε βο
 ω ων τες συ ει η Βα τος εν η α
 φλε ε κτως Μω σης κα τει δεν ως φλο
 ο ο γα το πυρ της θε ο τη το ο
 ος

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ
ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ

Ἦχος λ̣ ρ̣ ν̣η

Α̣ μην̣ ν̣η

1. **Κ** ν̣η
υ ρι ε ε λε ε η σον
2. **Κ** β̣ λ̣
υ ρι ε ε λε ε ε η σον
3. **Κ** α̣ Δ̣ ν̣η
υ ρι ε ε λε ε ε η σον
4. **Κ** Δ̣ ρ̣η
υ ρι ε ε λε ε ε η η σον
5. **Κ** β̣ λ̣
υ ρι ε ε λε ε ε η σον
6. **Κ** ν̣η
υ ρι ε ε λε ε ε η σον
7. **Κ** Δ̣ ρ̣η
υ ρι ε ε ε λε η σον

8. **Κ** υ ρι ε ε ε λε η σον

β λ

9. **Κ** υ ρι ε ε λε η σον

Δ

10. **Κ** υ ρι ε ε λε ε η σον

Γ η

11. **Κ** υ ρι ε ε λε ε η σον

π ρ

12. **Κ** υ ρι ε ε λε ε η σον

ν ρ

Υ περ Α γι α Θε ο το κε

σω ω σον η μας

ν ρ

Ϟ οι Κυ ρι ε ρ

ΑΝΤΙΦΩΝΑ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΩΝ

Ἦχος Δι

Ἀντίφωνον Α'

Δι Α μην

στίχ. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε.

στίχ. Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωτῷ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

στίχ. Ὅτι εὐφρανάς με, Κύριε, ἐν τοῖς ποιήμασί σου, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιάσομαι.

στίχ. Ὅτι εὐθύς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ.

Δι **Τ** αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τερ
 σω σον η μας

Δόξα... Καὶ νῦν...

Δι **Τ** αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το ο κου Σω
 τερ σω σον η μα α ας

Ἀντίφωνον Β'

Ἦχος π̄ δ̄ Κε

στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

στίχ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

στίχ. Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης, θαυμαστὸς ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος.

στίχ. Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα· τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

ῥ
κ
ῥ
ῥ
Π ρε σβει αις των α γι ων σου σω σον η μας

Κυ ρι ε κ
ῥ

Ὁ Μονογενῆς

Ἦχος π̄ δ̄ Δι

ῥ
χ
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνευ μα τι **Κ**αι νυν και α ει και εις τους

αι ω νας των αι ω ν α μην Δ

Ο Μο νο γε νης Υι ο και Λο γος

του Θε ου α θνα τος υ πα α αρ αρ
 χων και κα τα δε ζα με νος δι α
 την η με τε ραν σω τη ρι ι αν σαρ κω
 θη ναι εκ της α γι ας Θε ο το κου και
 α ει παρ θε νου Μα ρι ας α τρε πτωσ εν αν
 θρω πη σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε
 ος θνα τω θνα τον πα τη σας εις
 ων της Α γι ας Τρι αδος συν δο ζα ζο
 ο με νος τω Πα τρι και τω Α γι ω Πνευ μα τι
 σω σον η μα α ας

Ἀντίφωνον Γ'

Ἦχος Δι

στίχ. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάζωμεν τῷ Θεῷ τῷ Σωτήρι ἡμῶν.

ω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν
 Α γι ι οι οισ θ αυ μα στος ψαλ λον τας σοι
 αλ λη λου ου ι α

στίχ. Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἔξομολογήσει καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάζωμεν αὐτῷ.

στίχ. Ὅτι Θεὸς μέγας Κύριος καὶ βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

ω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν
 Α γι ι οι οισ θ αυ μα στος ψαλ λον τας σοι
 αλ λη λου ου ι α α α

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Εὐαγγελίου

Ἦχος Δι' α' χ

Α ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προσ πε ε
 σω ω μεν Χρι στω **Σ** ω σον η μα ας Υι ε Θε
 ου ο εν Α γι ι οι οισ θ αυ μα στος ψαλ
 λον τας σοι αλ λη λου ου ι α

Ἀπολυτίκιον Ἀγ. Ἰγνατίου

Ἦχος Δι' α'

Κ αι τρο πων με το χος και θρο νων δι α δο
 χος των α πο στο λων γε νο με νος την πρα
 ζιν ευ ρες θε ο ο πνευ στε εις θε ω
 ρι ας ε πι βα σιν δι α του το τον λο γον
 της α λη θει ας ορ θο το μων και τη πι

στει ε νη θλη σας με χρις αι αι μα τος Ι
 ε ρο μαρ τυς Ι γνα τι ε πρε σβευ ε Χρι
 στω τω Θε ω σω θη ναι τας ψυ χας η μων

Νεκρώσιμον (ὑπὸ τοῦ ἱερέως)

Μνήσθητι Κύριε, ὡς ἀγαθὸς τῶν δούλων σου, καὶ ὅσα ἐν βίῳ ἥμαρτον, συγχώρησον· οὐδεὶς γὰρ ἀναμάρτητος, εἰ μὴ σὺ ὁ δυνάμενος, καὶ τοῖς μεταστάσι, δοῦναι τὴν ἀνάπαυσιν.

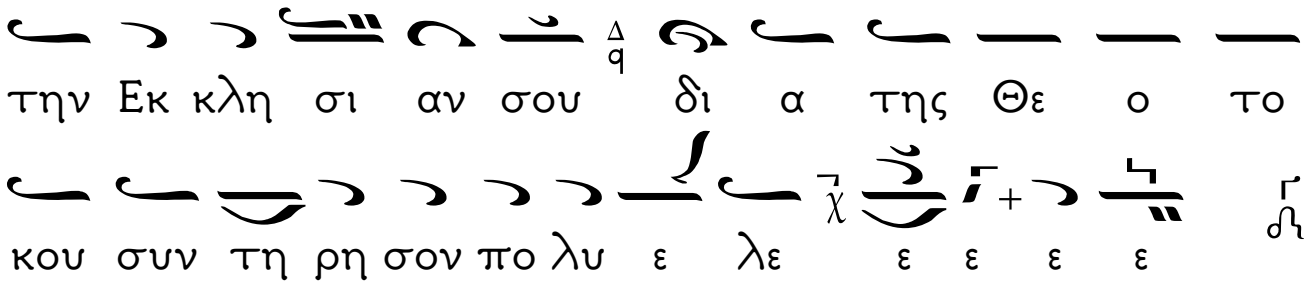
Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ

Μαρτυρικὸν τοῦ Σαββάτου

Ἦχος π̣ δ̣ Γα

Ὡς α παρ χας της φυ σε ως τω φυ τουρ γω
 της κτι σε ως η οι κου με νη προ σφε ρει σοι Κυ
 ρι ε τους θε ο φο ρου ους Μαρ τυ υ ρας ταις
 αυ των ι κε σι αις εν ει ρη νη βα θει α

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΠΡΟ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ

Προκείμενον. Ἦχος πλ.β'

Εὐφράνθητε ἐπὶ Κύριον καὶ ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι.

Στίχ. Μακάριοι ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαί.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, προῖδούσα ἡ γραφή ὅτι ἐκ πίστεως δικαιοῖ τὰ ἔθνη ὁ Θεός, προεσηγγερίσατο τῷ Ἀβραὰμ «ὅτι ἐνευλογηθήσονται ἐν σοὶ πάντα τὰ ἔθνη». Ὡστε οἱ ἐκ πίστεως εὐλογοῦνται σὺν τῷ πιστῷ Ἀβραάμ. Ὅσοι γὰρ ἐξ ἔργων νόμου εἰσίν, ὑπὸ κατάραν εἰσὶ· γέγραπται γάρ· «Ἐπικατάρατος πᾶς ὃς οὐκ ἐμμένει ἐν πᾶσι τοῖς γεγραμμένοις ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ νόμου τοῦ ποιῆσαι αὐτά». Ὅτι δὲ ἐν νόμῳ οὐδεὶς δικαιοῦται παρὰ τῷ Θεῷ, δῆλον· ὅτι «ὁ δίκαιος ἐκ πίστεως ζήσεται». Ὁ δὲ νόμος οὐκ ἔστιν ἐκ πίστεως, ἀλλ' «ὁ ποιήσας αὐτὰ ἄνθρωπος ζήσεται ἐν αὐτοῖς».

Ἀλληλούϊα Ἦχος πλ.β'

Μακάριοι ὃν ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε.

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνόν αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Κοινωνικὸν

Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ· τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις.